

Gimzетка

Wita wiosnę

W tym numerze między innymi:

Ekspress szkolny

Dzień Kobiet w Gimnazjum nr 2

Bohater miesiąca

SPIS TREŚCI

Ekspress szkolny.....	3
Dzień kobiet.....	4
Bohater miesiąca.....	6
Kartka z kalendarza.....	8
Wycieczka do Muzeum Historii Żydów Polskich.....	10
Kuchareczka Julia poleca.....	11
Horoskop.....	12

Redakcja:

Teksty: Wiktoria Ulinowska, Karolina Krzyżanowska, Antoni Plasota, Jakub Podraza, Julia Szymczak, Julia Chmielecka

Dokumentacja fotograficzna – Dzień kobiet: p. Piotr Mróz

Korekta: p. Kamil Bieńkowski

www.rynek-kolejowy.pl

„Naród, który nie zna historii, jest narodem bez przyszłości.” – pod takim hasłem 4 marca odbył się uroczysty apel poświęcony Żołnierzom Wyklętym – tym, którzy mimo zakończenia się II wojny światowej cały czas walczyli o niepodległość i suwerenność naszego narodu.

6 marca w ramach Dnia Kobiet zorganizowano wybory Miss Szkoły. Zwyciężyła Jagoda, której serdecznie gratulujemy. Po prawej stronie nasi wspaniali prowadzący, a po lewej wszystkie kandydatki.

23 marca poszukiwaliśmy talentów wśród uczniów naszej szkoły. Jury niezwykle uważnie obejrzało wszystkie występy i zdecydowało przyznać pierwsze miejsce Ninie Gąsowskiej. Cała impreza zakończyła się meczem piłki nożnej: kadra szkoły przeciwko uczniowie. Żeby nie plamić honoru naszych młodych piłkarzy o wyniku nie wspomnę.

26 marca wybieraliśmy Nauczyciela z Klasą. Wybrani zostali Pan Jacek Kogut i Pan Tomasz Hoppe. Zwycięzcom gratulujemy! Po lewej stronie szkolny komitet wyborczy.

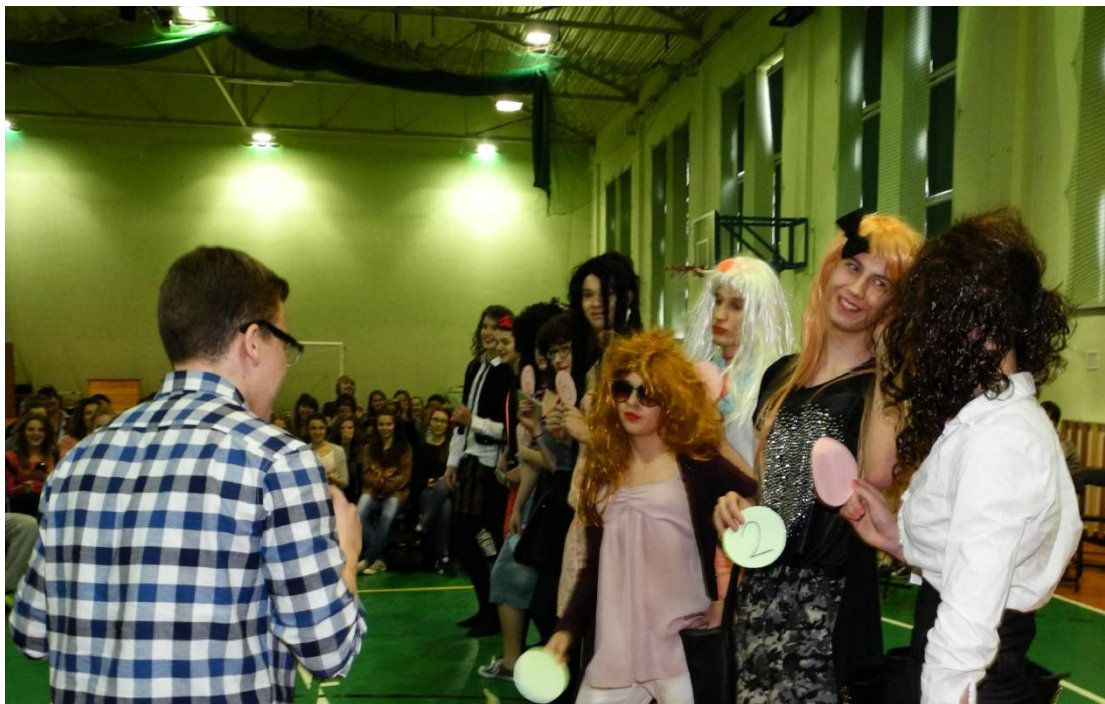
Antoni Błachnik

DZIEŃ KOBIET 2015 W GIMNAZJUM NR 2

FOTOREPORTAŻ

Kandydatki na miss w pełnej krasie

Kandydatki w ogniu pytań prowadzącego

Macarena w wykonaniu uczestniczek

Wręczenie nagrody głównej – samochód marzeń wygrała Jagoda;-)

Bohaterka Miesiąca

Maria Skłodowska–Curie

Urodziła się w 1867 roku w Polsce, w Warszawie. Była najmłodszą spośród pięciorga siostr. Nie miała łatwego dzieciństwa. Jej ojciec był profesorem fizyki. Pomimo trudnych czasów rodzice bardzo wspierali swoje córki w zdobywaniu wiedzy. Maria, po ukończeniu pensji w Warszawie, kontynuowała naukę początkowo na nielegalnym Uniwersytecie Latającym, a następnie korzystając z pracowni Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. W 1891 roku wyjechała do Francji, do Paryża, gdzie wstąpiła na Sorbonę, która już wówczas była jednym z czołowych uniwersytetów świata, gromadzącym wiele sław naukowych i słynącym z wysokiego poziomu studiów. W 1894 roku uzyskała stopień magistra w dziedzinie fizyki i matematyki. W tym roku również poznała Pierre'a (Piotra) Curie, za którego wyszła za mąż w 1895 roku. Maria rozpoczęła w laboratorium męża niezależne badania nad nowym wówczas problemem radioaktywności (promieniotwórczości), będącym tematem do jej rozprawy doktorskiej. Ona jako pierwsza zmierzyła promieniowanie znanych wówczas pierwiastków – uranu i toru, dochodząc do wniosku, że promieniowanie to zachodzi wewnątrz atomów. Kontynuując badania A. Henry'ego Becquerela nad luminescencją soli uranu w 1896 roku napisała pracę pod tytułem „O promieniowaniu wysyłanym przez związki uranu i toru”, w której wysunęła pogląd o atomowym charakterze promieniotwórczości. To odkrycie zrewolucjonizowało ówczesną fizykę i skierowało zainteresowania uczonych na badania nad wnętrzem atomów

Podczas systematycznych badań promieniotwórczych minerałów zawierających uran i tor Maria Skłodowska-Curie stwierdziła, że niektóre z nich wykazują większą aktywność promieniotwórczą, niż by to wynikało z zawartości w nich uranu i toru. W wyniku tych prac wyraziła przypuszczenie, że minerały te zawierają silniejsze, od dotychczas znanych, pierwiastki promieniotwórcze. Dalsze badania prowadzone wspólnie z mężem P. Curie, doprowadziły do odkrycia w 1898 roku dwóch nowych pierwiastków radioaktywnych pochodzących od uranu – polonu i radu. Oba te pierwiastki znalazły później szerokie

zastosowanie, m. in. w medycynie. Polon stosowany jest np. jako źródło cząstek alfa oraz w mieszaninie z berylem jako źródło neutronów, a także jako aktywator fosforów w lampach luminescencyjnych. Ponadto znalazł on zastosowanie w generowaniu pól elektrostatycznych w małych przenośnych źródłach prądu, na przykład takich, których w medycynie używa się do zasilania serca. Rad jest pierwiastkiem, którego niewielka cząsteczka może przez wiele lat emitować ciepło i światło. Jest najważniejszym pierwiastkiem jaki odkryto od czasów wyizolowania tlenu. Stosowany jest zwykle w postaci chlorku lub bromku radu jako źródło promieniowania gamma w leczeniu nowotworów złośliwych oraz niektórych chorób skórnych. Siarczan i węglan radu są natomiast używane do wyrobu farb świecących.

W dalszych pracach nad promieniotwórczością, w 1900 roku Maria Skłodowska-Curie wysunęła przypuszczenie, że emitowane przez uran promienie alfa mogą zawierać cząsteczki substancji radioaktywnych. W przyszłości uznano słuszność tej hipotezy.

W 1903 roku uczona przedstawiła w rozprawie doktorskiej wyniki swoich badań nad promieniowaniem radioaktywnym. Komisja oceniła ją bardzo pozytywnie, stwierdzając że jest osobą, która dała największy wkład w historii zdobywania doktoratu. Jeszcze tego samego roku otrzymała wraz z mężem Nagrodę Nobla w dziedzinie fizyki. W 1904 roku została kierownikiem laboratorium na Sorbonie, a w dwa lata później, kiedy Piotr Curie zginął w wypadku, przejęła po mężu stanowisko profesora na tym uniwersytecie, zostając kierownikiem katedry promieniotwórczości. Po śmierci męża kontynuowała samodzielnie swoje badania, uzyskując m. in. w laboratorium w 1910 roku rad w postaci czystego metalu. W 1911 roku M. Skłodowska-Curie otrzymała po raz drugi Nagrodę Nobla, tym razem w dziedzinie chemii, za pracę nad chemicznymi i fizycznymi właściwościami polonu i radu, oraz za prace dotyczące metod wyodrębniania, oczyszczania i pomiaru aktywności pierwiastków promieniotwórczych.

Niezależnie od badań i odkryć naukowych, uczona przyczyniła się do zorganizowania Instytutu Radowego w Paryżu jak również pomagała czynnie w zorganizowaniu, otwartej w 1912 roku, Pracowni Radiologicznej Warszawskiego Towarzystwa Naukowego, a później (w 1932 roku) – Instytutu Radowego w Warszawie. W czasie I wojny światowej wraz ze swoją córką kierowała polową służbą radiologiczną. Do końca wojny przyjęła ponad milion pacjentów. W latach dwudziestych zaczęła tracić wzrok. Zmarła na białaczkę w 1934 roku, mając 67 lat. Do tej pory jest jedyną kobietą, która zdobyła dwie Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki i chemii.

źródło: wikipedia.org

Jakub Podraza

Kartka z kalendarza...

Wielkanoc

Wielkanoc, czyli Święto Zmartwychwstania Pana Jezusa jest najstarszym i najważniejszym świętem chrześcijańskim. Upamiętnia śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

Według patriarchy Konstantynopola Bartłomieja kościół najpierw umarł, by potem zmartwychwstać. W chrześcijaństwie każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania, ale Niedziela Wielkanocna jest szczególnie uroczysta. Niedziela Zmartwychwstania rozpoczyna się już w sobotę po zachodzie Słońca.

W poprzedzający Wielkanoc tydzień kościół wspomina najważniejsze wydarzenia w jego historii- śmierć Pana Jezusa. Ostatnie trzy dni tego tygodnia to Triduum Paschalne (Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota).

Wigilia Paschalna rozpoczyna się wtedy, gdy zostaje zapalona woskowa świeca-Paschał. Wielkanoc świętuje się przez osiem dni (oktawa wielkanocna).

Okres Wielkanocny trwa 50 dni, aż do święta Zesłania Ducha Świętego.

Zwyczaje ludowe

Podczas obchodów Wielkanocy wykształciło się szereg zwyczajów, z których większość chrześcijanie zapożyczyli od Słowian: śniadanie wielkanocne, pisanki, święcone, śmigus-dyngus, palma wielkanocna .

Tradycja

Rano w Wielkanoc odbywa się rezurekcja- msza o poranku. Zapowiada ją uroczyste bicie w dzwony, głoszące, że Chrystus zmartwychwstał. W niektórych parafiach rezurekcja rozpoczyna się po Liturgii Światła w Wigilię Paschalną.

Mszę poprzedza uroczysta procesja z Najświętszym Sakramentem. Rozpoczyna się przy znajdującym się w kościele symbolicznym Grobie Pańskim, przy, którym ksiądz śpiewem oznajmia zmartwychwstanie Chrystusa.

W polskim zwyczaju, po porannej rezurekcji rodzina zasiada do uroczystego śniadania wielkanocnego, które rozpoczyna się składaniem życzeń i dzieleniem się święconką z koszyczka. Na stołach znajdują się wielkanocne przysmaki. Stoły zdobione są bukietami z bazi i pierwszych wiosennych kwiatów.

Niedziela, podobnie jak i Poniedziałek, są w Polsce dniami wolnymi od pracy. Tradycyjnie spędza się je w domu, w gronie rodzinnym.

WIZYTA W MUZEUM ŻYDÓW POLSKICH „POLIN”

13 marca klasa 1d wybrała się na wycieczkę do Muzeum Żydów Polskich „Polin”. Uczestniczyła w warsztatach o pojawieniu się Żydów w Polsce. Główne tematy jakie poruszono to: kim byli Żydzi, jakie prawa mieli w Polsce oraz Złoty Wiek dla Żydów polskich. Kolejnym punktem programu było obejrzenie wszystkich wystaw muzeum począwszy wspomnianych przez mnie tematów, przez typowe Żydowskie miasteczko, czasy rozbiorów Polski aż po masową zagładę Żydów podczas Holokaustu. Uczniowie wrócili z wycieczki zadowoleni, z nowymi informacjami i odmienionym dla niektórych punktem

Antoni Plasota

Kuchareczka Julka poleca: Wielkanocny barszcz chrzanowy

www.shutterstock.com · 127186502

Składniki:

- 1,5 kg szynki lub łopatki wieprzowej z kością
- 1 kg białej kiełbasy
- ok. 350 g surowego, utartego chrzanu (można dodać mniej lub więcej, wg uznania)
- kwasek cytrynowy do smaku (wg uznania)
- sól do smaku
- 3 liście laurowe i 5 ziaren ziela angielskiego

Zaprawa:

- 3-4 łyżki mąki
- 200 ml. rzadkiej śmietany (do zup)
- 3 żółtka

Sposób wykonania:

Do dużego garnka (ok. 6l) włożyć szynkę. Mięso zalać wodą do pełna, dodać listek laurowy i ziele angielskie, posolić (w trakcie gotowania zebrać szumowiny). Gotować do czasu aż mięso będzie miękkie. Wyjąć na półmisek, a do wywaru włożyć białą kiełbasę. Gotować ok. 20- 30 minut. Po ich upływie wyjąć kiełbasę i włożyć starty chrzan, zagotować. Doprawić solą, kwaskiem cytrynowym według upodobań smakowych. Przygotować zaprawę: śmietaną i żółtką, wymieszać aby nie miała grudek. Dolać trochę ciepłego wywaru, wymieszać a następnie wlać do garnka z barszczem. Zagotować, nieustannie mieszając. Szynkę, kiełbasę i jajką ugotowane na twardo pokroić w kostkę, położyć na talerz i zalać barszczem.

Baran

Cechy charakteru:

Baran jest pierwszym znakiem zodiaku, więc i osoby urodzone ze Słońcem w tym znaku muszą być wszędzie i zawsze pierwsze. Barany są bezpośrednie, szczere, wręcz obcesowe, nie bawią się w niuanse – i tego samego oczekują od innych. Nie interesują ich długie rozważania ani planowanie – najważniejsze jest dla nich to, co tu i teraz. Są nieskomplikowane, kierują się pierwszym impulsem, przez co mają w sobie coś z dzieci. Lubią zaczynać nowe rzeczy i cały czas działać, nie potrafią dłużej usiedzieć spokojnie na jednym miejscu.

Zalety:

Mają siłę przebicia, są spontaniczne, bezpośrednie, pełne polotu, dynamiczne. Barany działają bez wahania i nie obawia się kompromitacji. Otwarte na nowości. Nie przeżywają długo niepowodzeń i nie zniechęcają się nimi, tylko szybko dochodzą do siebie i dalej idą naprzód.

Wady:

Barany bywają agresywne, nieostrożne, niecierpliwe. Pozbawione taktu i delikatności w wypowiedzaniu swoich opinii. Ich bezpośredniość może ranić co wrażliwsze osoby.

Cechy kobiety:

Reprezentuje typ amazonki, wojowniczkę, emancypantkę. W związkach partnerskich zwykle ona przejmuje inicjatywę.

Cechy mężczyzny:

Jest typem wojownika, pioniera, przywódcy. Lubi rządzić i narzucać swoje zdanie.

Impulsywność rzuca się w oczy najbardziej wszystkim tym, którzy z Baranami miewają do czynienia, jednak zawsze trzeba mieć na uwadze to, iż osoby te nie działają impulsywnie czy bardzo gwałtownie z premedytacją – emocjonalne wyrażanie uczuć czy podejmowanie decyzji pod wpływem chwili to niezwykle silna wrodzona cecha ich charakteru, nad którą ciężko im zapanować. Jako że Barany nie są zbyt rozważne, powinny nauczyć się porządnego przemyślenia każdej swojej decyzji – naprawdę wyjdzie im to na zdrowie!

Szczęśliwe daty i liczby:

19.04, 3.04, 30.03

17, 56, 11

